

פרשת כי תשא

שמות ל 11 – לד 35

¹¹ יהוה דבר אל משה ואמר: ¹² "כאשר תמנה את בני ישראל במפקד, יתן כל איש כפר ליהוה תמורת נפשו כאשר תפקד אותם, כדי שלא תהיה בהם מגפה כאשר תפקד אותם. ¹³ את זאת יתן כל מי שנמנה: מחצית השקל לפי שקל הקדש*, שמשקלו עשרים גרה*. מחצית השקל כתרומה ליהוה. ¹⁴ כל מי שנמנה, מבן עשרים שנה ומעלה, יתן תרומה ליהוה. ¹⁵ העשיר לא ירבה והעני לא ימעיט ממחצית השקל. כלכם תתנו תרומה ליהוה כדי לכפר על נפשותיכם. ¹⁶ קח את כסף הכפורים מאת בני ישראל, ונתן אותו לעבודת אהל מועד. הוא ישמש כדי להזכיר את בני ישראל לפני יהוה, כדי לכפר על נפשותיכם."

¹⁷ יהוה דבר אל משה ואמר: ¹⁸ "עשה כיוור מנחשת אשר גם בסיסו מנחשת, לרחצה. שים אותו בין אהל מועד ובין המזבח, ומלא אותו מים. ¹⁹ אהרן ובניו ירחצו ממנו את ידיהם ואת רגליהם. ²⁰ כאשר הם באים אל אהל מועד, הם ירחצו מהמים כדי שלא ימותו. כאשר יגשו אל המזבח כדי לשרת, להקטיר קרבן נשרף באש ליהוה, ²¹ הם ירחצו את ידיהם ואת רגליהם כדי שלא ימותו. זה יהיה להם חק עולם, לאהרן ולצאצאיו בכל הדורות."

²² יהוה דבר אל משה ואמר: ²³ "ואתה, קח לך בשמים מבחרים, חמש מאות שקל מר גבישי, מחצית הכמות של מאתים וחמשים שקלים בשם

---

*13.30 שקל הקדש השקל ששמש לעניני קדש שקל יותר משקל של עניני חל והגיע ל-11

עד 13 גרם

*13.30 גרה גכה אחת היא המשקל של 16 גרגיבי שעוכה

קִנְמוֹן, וּמֵאֲתִים וְחֲמִשִּׁים שְׁקָלִים קִנְה בְשֵׁם, ²⁴ וְחֲמִשׁ מֵאוֹת קִצִּיעָה לְפִי מִשְׁקַל שְׁקָל הַקֹּדֶשׁ, וְכִ-3.6 לִיטְרִים * שֶׁל שֶׁמֶן זֵית. ²⁵ עֲשֵׂה מִמֶּנּוּ שֶׁמֶן מִשְׁחָה קֹדֶשׁ, תַּעֲרֹבֶת שֶׁל בְּשָׂמִים, מַעֲשֵׂה שֶׁל רוֹקַח. זֶה יִהְיֶה שֶׁמֶן מִשְׁחָה קֹדֶשׁ. ²⁶ מִשַּׁח בּוֹ אֶת אֶהֱל מוֹעֵד וְאֶת אָרוֹן הָעֵדוּת, ²⁷ אֶת הַשְּׁלֶחַן וְאֶת כְּלָיו, אֶת הַמְּנוֹרָה וְאֶת כְּלָיָהּ, אֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת, ²⁸ אֶת מִזְבַּח הָעוֹלָה וְאֶת כָּל כְּלָיו, וְאֶת הַפִּיּוֹר וְאֶת בְּסִיסוֹ. ²⁹ קִדֵּשׁ אוֹתָם, וְהֵם יִהְיוּ קֹדוֹשִׁים בְּיוֹתֵר. כָּל הַנּוֹגֵעַ בָּהֶם יִהְיֶה קֹדֶשׁ. ³⁰ גַּם אֶת אֶהֱרָן וְאֶת בְּנָיו מִשַּׁח וְקִדֵּשׁ, כְּדִי שִׁיְהִיוּ לִי לְכֹהֲנִים. ³¹ וְאֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל דַּבֵּר וְאָמַר: "זֶה יִהְיֶה לִי שֶׁמֶן מִשְׁחָה קֹדֶשׁ לְכָל דּוֹרוֹתֵיכֶם. ³² אֵל תִּשְׁפְּכוּ אוֹתוֹ עַל בָּשָׂר אָדָם, וְאֵל תַּעֲשׂוּ לְפִי מִתְּכּוֹנוֹ עוֹד שֶׁמֶן כְּמוֹהוּ. הוּא קֹדֶשׁ, וְקֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם. ³³ אִישׁ אֲשֶׁר יִרְקַח שֶׁמֶן כְּמוֹהוּ וְיִשִּׂים מִמֶּנּוּ עַל מִי שֶׁאִינוּ כֹהֵן, יִכָּרֵת מֵעַמּוֹ".

³⁴ יְהוָה אָמַר לְמֹשֶׁה: "קַח לְךָ בְּשָׂמִים שֶׁל שֶׁרֶף נוֹטֶף, רִכִּיכַת יָם וְחִלְבָּנָה, בְּשָׂמִים עִם לְבוֹנָה זָכָה. בְּמִשְׁקַל שְׁוֶה יִהְיוּ. ³⁵ עֲשֵׂה יַמָּהם קְטֹרֶת, מַעֲשֵׂה שֶׁל רוֹקַח. מִמְּלַחַת, טְהוֹרָה וְקֹדוֹשָׁה. ³⁶ חִבֵּט אוֹתָהּ עַד שֶׁתִּהְיֶה דִקָּה מְאוֹד, וְהִנַּח מִמֶּנָּה לְפָנַי הָעֵדוּת בְּאֶהֱל מוֹעֵד, אֲשֶׁר שֵׁם אֶפְגֹּשׁ אוֹתָהּ. הִיא תִהְיֶה לָכֶם קֹדוֹשָׁה בְּיוֹתֵר. ³⁷ הַקְּטֹרֶת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה, אֵל תַּעֲשׂוּ לְפִי הַמִּתְּכּוֹן שֶׁלָּהּ קְטֹרֶת לְעֶצְמְכֶם. עֲלֶיךָ לְהַקְדִּישׁ אוֹתָהּ לַיהוָה. ³⁸ אִישׁ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה כְּמוֹהָ כְּדִי לְהָרִיחַ מִמֶּנָּה, יִכָּרֵת מֵעַמּוֹ".

¹ לֵא 1 יְהוָה דַּבֵּר אֶל מֹשֶׁה וְאָמַר: ² "רְאֵה, קִרְאתִי בְשֵׁמוֹ שֶׁל בְּצִלְאֵל בֶּן אוּרִי בֶן חוּר מִשִּׁבְטַת יְהוּדָה. ³ מְלֵאתִי אוֹתוֹ בְּרוּחַ אֱלֹהִים, בְּחֻכְמָהּ, בְּתַבּוּנָה וּבְדַעַת בְּכָל מְלָאכָה. ⁴ הוּא יוֹדֵעַ לְתַכְנֵן תְּכֵנוֹת לְעַבּוּדָה בְּזָהָב, בְּכֶסֶף וּבְנַחֲשֵׁת, ⁵ וּבְמְלָאכֶת אֲבָן לְמַלְוֵי וּבְמְלָאכֶת עֵץ. בִּיכְלֹתוֹ לַעֲשׂוֹת כָּל מְלָאכָה. ⁶ וְאֲנִי, הִנֵּה מִנִּיתִי אֹתוֹ אֶת אֶהֱלִיאָב בֶּן אַחִיסָמָר מִשִּׁבְטַת דָּן,

וּבְלֵב כָּל אָדָם מִיָּמֵן נָתַתִּי חֲכָמָה, כִּדִּי שְׁיַעֲשׂוּ אֶת כָּל אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָךְ.
7 הֵם יַעֲשׂוּ אֶת אֱהָל מוֹעֵד, אֶת אָרוֹן הָעֵדוּת וְאֶת הַכַּפֹּרֶת אֲשֶׁר עָלָיו, וְאֶת
כָּל כְּלֵי הָאֱהָל, 8 אֶת הַשְּׁלֶחַן וְאֶת כְּלָיו, אֶת הַמְּנוֹרָה הַטְּהוֹרָה וְאֶת כָּל
כְּלֵיהָ, וְאֶת מִזְבַּח הַקְּטֹרֶת, 9 אֶת מִזְבַּח הָעוֹלָה וְאֶת כָּל כְּלָיו, וְאֶת הַכִּיּוֹר
וְאֶת בְּסִיסוֹ, 10 אֶת הַבְּגָדִים הָאֲרוּגִים, אֶת בְּגָדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת
בְּגָדֵי הַכֹּהֵנָה לְבָנָיו, 11 אֶת שֶׁמֶן הַמִּשְׁחָה, וְאֶת קְטֹרֶת הַבְּשָׂמִים עֲבוֹר
הַקֹּדֶשׁ. לְפִי כָּל מָה שְׁצִוִּיתִי אוֹתָךְ לַעֲשׂוֹת, כֹּךָ יַעֲשׂוּ."

12 יְהוָה אָמַר אֶל מֹשֶׁה: 13 "אֲתָה דַבֵּר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר: 'אֵף אֶת
שַׁבְּתוֹתַי תִּשְׁמְרוּ, כִּי אוֹת הִיא בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם לְכָל דּוֹרוֹתֵיכֶם, לְדַעַת שְׂאֲנִי
יְהוָה הַמְּקַדֵּשׁ אֶתְכֶם. 14 שְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת כִּי קְדוֹשָׁה הִיא עֲבוֹרְכֶם. מִי
שְׁיַחֲלֵל אוֹתָהּ מוֹת יוּמַת. מִי שָׁעוֹשָׂה בָּהּ מְלָאכָה, תִּכְרַת נַפְשׁוֹ מִקְּרֵב
עִמָּה. 15 שִׁשָּׁה יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה, אֵף הַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִהְיֶה שַׁבָּת
שְׁבֻתוֹן, יוֹם קְדוֹשׁ לַיהוָה. כָּל הָעוֹשֶׂה מְלָאכָה בַּיּוֹם הַשַּׁבָּת, מוֹת יוּמַת. 16
בְּנֵי יִשְׂרָאֵל יִשְׁמְרוּ אֶת הַשַּׁבָּת, לְקַיֵּם אֶת הַשַּׁבָּת לְדוֹרֵי דוֹרוֹת, כְּבְרִית
לְעוֹלָם. 17 הִיא תִּהְיֶה אוֹת בֵּינִי וּבֵין בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעוֹלָם, כִּי בְּשִׁשָּׁה יָמִים
עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ, וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת מִמְּלֶאכֶתוֹ וַנַּח".
18 כֹּאֲשֶׁר סִיִּים יְהוָה לְדַבֵּר עִם מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי, הוּא נָתַן לוֹ אֶת שְׁנֵי
לוּחוֹת הָעֵדוּת, לוּחוֹת אֲבָן אֲשֶׁר כְּתוּבִים בָּאֲצַבַּע אֱלֹהִים.

לב 1 כֹּאֲשֶׁר רָאוּ הָעָם שֶׁמֹּשֶׁה מִתְמַהֵמָה לָרֶדֶת מִן הָהָר, הִתְקַהְלוּ סָבִיב
אֲהֲרֹן וְאָמְרוּ לוֹ: "קוּם, עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, כִּי הָאִישׁ הַזֶּה
מֹשֶׁה, אֲשֶׁר הֶעֱלָה אוֹתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מָה קָרָה לוֹ". 2
אָמַר לָהֶם אֲהֲרֹן: "הִסִּירוּ אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר בְּאָזְנֵי נְשֵׁיכֶם, בְּנֵיכֶם
וּבְנוֹתֵיכֶם, וְהָבִיאוּ אֵלַי". 3 כָּל הָאֲנָשִׁים הִסִּירוּ אֶת נִזְמֵי הַזָּהָב אֲשֶׁר

בְּאֲזֵנֵיהֶם וְהִבִּיאוּ אֶל אֱהֲרֹן. ⁴ לָקַח אֱהֲרֹן אֶת הַזָּהָב מִיָּדָם, יָצַר אוֹתוֹ בְּכָל־י חֲרִיטָה, וַיִּצַק בּוֹ דַּמּוֹת עֵגֶל. אָמְרוּ הָעָם: "אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֶעֱלֹה אוֹתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם". ⁵ כַּאֲשֶׁר רָאָה זֹאת אֱהֲרֹן, הוּא בָּנָה מִזְבֵּחַ לְפָנָיו. אַז קָרָא אֱהֲרֹן וְאָמַר: "מָחָר יִהְיֶה חַג לַיהוָה". ⁶ הָעָם הִשְׁכִּימוּ לְמַחֲרָת, הֶעֱלֹה עוֹלוֹת וְהִגִּישׁוּ זִבְחֵי שְׁלָמִים, וַיֵּשְׁבוּ לֶאֱכֹל וּלְשִׁתּוֹת. אַז קָמוּ לְהִתְהוֹלֵל.

⁷ אַז דִּבֶּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה: "מִהֵרָ לָרֹדֶת, כִּי עִמָּךְ אֲשֶׁר הֶעֱלִיתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם הַשְּׁחִית אֶת דְּרָכּוֹ. ⁸ הֵם מָהְרוּ לְסוּר מִהַדְרֹךְ אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתָם, עָשׂוּ לָהֶם עֵגֶל יָצוּק, הִשְׁתַּחֲווּ לוֹ, זָבְחוּ לוֹ וְאָמְרוּ: 'אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, אֲשֶׁר הֶעֱלֹה אוֹתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם'". ⁹ אָמַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה: "אֲנִי רוֹאֶה אֶת הָעָם הַזֶּה, וְהִנֵּה הוּא עִם קִשָּׁה עֲרֹף. ¹⁰ וְכַעַת, הִנֵּח לִי וַיִּבְעַר זַעַמִּי עֲלֵיהֶם וְאֲשַׁמֵּיד אוֹתָם, וְאֶעֱשֶׂה אוֹתְךָ לְעַם גָּדוֹל". ¹¹ אָבַל מֹשֶׁה הִתְחַנֵּן אֶל יְהוָה אֱלֹהָיו וְאָמַר: "לָמָּה, יְהוָה, בּוֹעֵר זַעַמְךָ עָלַי, אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכּוֹחַ גָּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה? ¹² לָמָּה יֹאמְרוּ הַמִּצְרַיִם: 'יְהוָה הוֹצִיא אוֹתָם בְּכּוֹנֵה רָעָה כְּדֵי לְהַרְגֵם אוֹתָם בְּהָרִים, וְלְהַשְׁמִיד אוֹתָם מֵעַל פְּנֵי הָאֲדָמָה'. חֲזֹר בְּךָ מִזַּעַמְךָ הַבּוֹעֵר. וְחַתֵּר עַל הַצָּרָה שֶׁהִתְכַּוְּנָתָ לְהִבְיֹא עָלַי עִמָּךְ. ¹³ זָכֹר אֶת מֶה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם, לְיִצְחָק וּלְיִשְׂרָאֵל עַבְדֶּיךָ אֶת מֶה שֶׁנִּשְׁבַּעְתָּ לָהֶם בְּעֵצְמָךְ. כִּי אָמַרְתָּ לָהֶם: 'אַרְבֵּה אֶת צְאָצְאֵיכֶם כְּכּוֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם, וְאֶת כָּל הָאֶרֶץ הַזֹּאת אֲשֶׁר הִבְטַחְתִּי אֲתָן לְצְאָצְאֵיכֶם, וְהֵם יִירְשׁוּ אוֹתָהּ לְעוֹלָם'". ¹⁴ וַיְהוָה וַתֵּרַע עַל הַצָּרָה אֲשֶׁר תִּכְנֵן לַעֲשׂוֹת לְעַמּוֹ.

¹⁵ אַז פָּנָה מֹשֶׁה וַיֵּרֵד מִן הָהָר, כַּאֲשֶׁר שָׁנִי לַיּוֹחֹת הַעֵדוּת בְּיָדוֹ. הַלּוּחוֹת הָיוּ כְּתוּבִים מִשְׁנֵי צַדֵּיָהֶם, מִזֶּה וּמִזֶּה הָיוּ כְּתוּבִים. ¹⁶ וְהַלּוּחוֹת, מַעֲשֵׂה אֱלֹהִים הֵם. וְהַכְּתָב, כְּתָב אֱלֹהִים הוּא, חָרוּט עַל הַלּוּחוֹת. ¹⁷ כַּאֲשֶׁר שָׁמַע יְהוָה אֶת קוֹל הָעָם בְּתִרְוַעְתּוֹ, אָמַר אֶל מֹשֶׁה: "קוֹל מְלַחְמָה בְּמַחְנֵה".

¹⁸ עָנָה לוֹ מֹשֶׁה: "אֵין זֶה קוֹל תְּרוּעוֹת נִצְחוֹן, וְאֵין זֶה קוֹל זַעֲקוֹת תְּבוּסָה. קוֹל שִׁירָה אֲנִי שׁוֹמֵעַ".¹⁹ כַּאֲשֶׁר הִתְקַרַּב מֹשֶׁה אֶל הַמַּחֲנֶה הוּא רָאָה אֶת הָעֵגֶל, וְהָעַם מְחולֵל סְבִיבוֹ. זָעַמוּ שֶׁל מֹשֶׁה בָּעַר. הוּא הִשְׁלִיךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלְּוִיחוֹת, וְשָׁבַר אוֹתָם לְרִגְלֵי הָהָר. ²⁰ הוּא לָקַח אֶת הָעֵגֶל אֲשֶׁר עָשׂוּ, שָׂרַף אוֹתוֹ בָּאֵשׁ, טָחַן אוֹתוֹ לְפִירוּרִים דְּקִים, פָּזַר אוֹתָם עַל פְּנֵי הַמַּיִם וְהִשְׁקָה אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל.

²¹ אָמַר מֹשֶׁה אֶל אֶהֱרֹן: "מָה עָשָׂה לָךְ הָעַם הַזֶּה, שֶׁהִבֵּאתָ עָלָיו חֲטָא גָדוֹל? ²² עָנָה אֶהֱרֹן: "אֵל יִבְעַר זָעַמוֹ שֶׁל אָדוֹנָי. אַתָּה מִפִּיר אֶת הָעַם שֶׁהוּא נוֹטֶה לָרַע. ²³ הֵם אָמְרוּ לִי: 'עֲשֵׂה לָנוּ אֱלֹהִים אֲשֶׁר יִלְכוּ לְפָנֵינוּ, כִּי הָאִישׁ הַזֶּה מֹשֶׁה אֲשֶׁר הֵעֵלָה אוֹתָנוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, אֵין אָנוּ יוֹדְעִים מָה קָרָה לוֹ'. ²⁴ אָמַרְתִּי לָהֶם: 'מִי שֵׁיִשׁ זָהָב בְּרִשׁוֹתָיו, יִסִּיר אוֹתוֹ וַיִּתֵּן לִי". הִשְׁלַכְתִּי אֶת הַזָּהָב לָאֵשׁ וַיִּצָא הָעֵגֶל הַזֶּה".

²⁵ רָאָה מֹשֶׁה שֶׁהָעַם חָסַר רָסוֹן, וְכִי אֶהֱרֹן גָּרַם לוֹ לְפָרוֹק עַל, עַד כְּדֵי חֲרָפָה בְּעֵינֵי אוֹיְבֵיהֶם. ²⁶ עָמַד מֹשֶׁה בְּשַׁעַר הַמַּחֲנֶה וְאָמַר: "מִי אֲשֶׁר לִצַּד יְהוָה, שְׁיָבוֹא אֵלָי!" וַנֶּאֱסָפוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי לֵוִי. ²⁷ אָמַר לָהֶם: "כֹּף אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל: 'יִקַּח כָּל אִישׁ אֶת חַרְבּוֹ עַל יָרְכוֹ. עִבְרוּ הַלּוֹךְ וְשׁוֹב מִשַׁעַר לְשַׁעַר בַּמַּחֲנֶה, וְהָרְגוּ אִישׁ אֶת אַחִיו וְאִישׁ אֶת רֵעֵהוּ וְאִישׁ אֶת קְרוֹבוֹ". ²⁸ בְּנֵי לֵוִי עָשׂוּ כְּפִי שֶׁדָּבַר מֹשֶׁה. בַּיּוֹם הַהוּא נָפְלוּ מִן הָעַם כִּשְׁלֹשֶׁת אֲלָפִים אִישׁ. ²⁹ אָמַר מֹשֶׁה: "הִקְדִּישׁוּ אֶת עֲצַמְכֶם הַיּוֹם לַיהוָה, כִּי יִצָּא כָּל אֶחָד מִכֶּם נֶגֶד בְּנוֹ וְנֶגֶד אַחִיו, כְּדֵי שֶׁיִּתֵּן לָכֶם יְהוָה הַיּוֹם בְּרָכָה".

³⁰ לְמַחֲרַת אָמַר מֹשֶׁה אֶל הָעַם: "חֲטָא גָדוֹל חֲטַאתֶם. כָּעַת אֶעֱלֶה אֶל יְהוָה, אוּלַי אוּכַל לְכַפֵּר עַל חֲטָאתְכֶם". ³¹ מֹשֶׁה שָׁב אֶל יְהוָה וְאָמַר: "אָנָּה, הָעַם הַזֶּה חֲטָא חֲטָא גָדוֹל, וְעָשׂוּ לָהֶם אֱלֹהִים מִזָּהָב. ³² וְכַעַת, אָנָּה, סָלַח לְחַטָּאתֶם. וְאִם לֹא תִסְלַח, מְחַק אוֹתִי בְּבִקְשָׁה מֵהַסֹּפֵר שְׁלָךְ, אֲשֶׁר אַתָּה כֹּתֵבֵת". ³³ אַךְ יְהוָה אָמַר אֶל מֹשֶׁה: "אֲמַחֵק מִסִּפְרֵי אֶת מִי שֶׁחֲטָא

לי. ³⁴ וכעת, לך והנהג את העם אל המקום אשר אמרתי לך. הנה מלאכי ילך לפניך. אבל ביום אשר אעניש, אעניש אותם על חטאם". ³⁵ ויהוה הכה את העם במגפה, על מה שעשו עם העגל אשר עשה אהרן.

¹ לג יהוה דבר אל משה: "לך, עלה מהמקום הזה, אתה והעם אשר העלית מארץ מצרים, אל הארץ אשר נשבעתי לאברהם, ליצחק וליעקב, באמרי: 'לצאצאיך אתן אותה'. ² אשלח לפניך מלאך ואגרש את הכנענים, האמרים, החתים, הפרזים, החויים והיבוסים. ³ לך אל ארץ זבת חלב ודבש. אבל אני לא אעלה ביניכם, כי עם קשה ערף אתם, שמה אשמיד אתכם בדרך". ⁴ העם שמע את הדבר הקשה הזה והתאבל, ואיש לא שם את תכשיטיו עליו. ⁵ אמר יהוה אל משה: "אמר אל בני ישראל: אתם עם קשה ערף. אם הייתי עולה ביניכם ולו לרגע אחד, הייתי משמיד אתכם. וכעת, הורידו את תכשיטיכם מעליכם, ואקבע מה לעשות אתכם". ⁶ על כן הסירו בני ישראל את התכשיטים שהיו להם, כך נהגו מהר חרב והלאה.

⁷ משה היה לוקח את האהל ופורש מחוץ למחנה, הרחק מן המחנה. הוא קרא לו 'אהל מועד'. כל מי שבקש את יהוה היה יוצא אל אהל מועד אשר מחוץ למחנה. ⁸ כאשר היה משה יוצא אל האהל, היו כל העם קמים ונצבים איש בפתח אהלו, ומביטים אחרי משה עד אשר נכנס אל האהל. ⁹ כאשר היה משה נכנס אל האהל, היה עמוד הענן יורד ועומד בפתח האהל, ויהוה היה מדבר עם משה. ¹⁰ כאשר ראה כל העם את עמוד הענן עומד בפתח האהל היה קם ומשתחוה, איש בפתח אהלו. ¹¹ יהוה נהג לדבר אל משה פנים אל פנים, כפי שמדבר איש אל רעהו. אחר כך היה משה שוב אל המחנה, אך משרתו הצעיר יהושע בן נון לא זז מתוך האהל.

¹² אָמַר מֹשֶׁה אֶל יְהוָה: "רְאֵה, אַתָּה אוֹמֵר לִי: 'הַעֲלֵה אֶת הָעַם הַזֶּה', אֲבָל לֹא הוֹדַעְתָּ לִּי אֶת מִי תִשְׁלַח אִתִּי. כְּמוֹ כֵּן אָמַרְתָּ: 'הַפְרֹתִי אוֹתְךָ בְּשֵׁם, וְגַם מִצַּאת חֵן בְּעֵינָי'. ¹³ וְכַעַתָּה, אִם נָא מִצַּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, תֵּן לִי לִדְעוֹת אֶת דְרָכֶיךָ כִּי שְׂאֵפִיר אוֹתְךָ וְאִמְצָא חֵן בְּעֵינֶיךָ. אֲנִי זָכֹר, הָעַם הַזֶּה הוּא עִמָּךְ". ¹⁴ וְהוּא עָנָה: "נוֹכַחְוֹתֵי תִלְךָ אֶתְךָ וְאַתָּן לָךְ מְנוּחָה". ¹⁵ אָמַר לוֹ מֹשֶׁה: "אִם נֹכַחְוֹתְךָ לֹא תִלְךָ אִתִּי, אֲל תַּעֲלֶה אוֹתְנוּ מִכָּאן. ¹⁶ וְכִי אֵיךְ זֶה יוֹדַע שְׂמִצַּאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ, אֲנִי וְעִמָּךְ? הֲאִם לֹא בְּכִי שְׂתִלְךָ אֶתְנוּ, כִּדִּי שְׂאֵנִי וְעִמָּךְ נִתְבַּדֵּל מִכָּל הָעַמִּים אֲשֶׁר עַל פְּנֵי הָאָדָמָה?"

¹⁷ אָמַר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה: "גַּם אֶת הַדְּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר אָמַרְתָּ אֶעֱשֶׂה, כִּי מִצַּאת חֵן בְּעֵינֶי, וְאֲנִי מִכִּיר אוֹתְךָ בְּשֵׁם". ¹⁸ אָז אָמַר מֹשֶׁה: "הֲרֹאֵה נָא לִי אֶת כְּבוֹדְךָ". ¹⁹ עָנָה: "אֲנִי אֶעֱבִיר אֶת כָּל טוֹבֵי לְפָנֶיךָ, אֶקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ, וְאַחוּס עַל מִי שְׂאָחוּס, וְאַרְחַם עַל מִי שְׂאָרְחָם. ²⁰ אַךְ, הוּא אָמַר, "לֹא תוּכַל לְרַאוֹת אֶת פְּנֵי, כִּי אֵין אָדָם יְכוּל לְרַאוֹת אוֹתִי וּלְהִשָּׂאֵר בְּחַיִּים". ²¹ אָז אָמַר יְהוָה: "יֵשׁ מְקוֹם עַל יָדֵי. עֲמַד עַל הַסֵּלַע. ²² כַּאֲשֶׁר יַעֲבֹר כְּבוֹדִי, אֲשִׁים אוֹתְךָ בְּבִקְיַע אֲשֶׁר בַּסֵּלַע, וְאַכְסֹה עֲלֶיךָ בְּכַפִּי עַד שְׂאֶעֱבֹר. ²³ אַחַר כֵּן אֶסִּיר אֶת כְּפִי. אַתָּה תִרְאֶה אֶת גּוֹי מֵאַחוֹר, אֲבָל פְּנֵי לֹא יִרְאוּ".

¹ לְד יְהוָה אָמַר אֶל מֹשֶׁה: "פֹּסֵל לָךְ שְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים כְּמוֹ הָרִאשׁוֹנִים, וְאֶכְתֹּב עַל הַלוּחוֹת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלוּחוֹת הָרִאשׁוֹנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ. ² הֵיחָ מוֹכֵן בְּבִקְרָה, עֲלֶה בְּבִקְרָה אֶל הַר סִינַי וְהִתִּיצַב לְפָנֶי שָׁם עַל רֹאשׁ הָהָר. ³ אִישׁ לֹא יַעֲלֶה אִתְּךָ וְגַם אִישׁ לֹא יִרְאֶה בְּכָל הָהָר, גַּם הַצֹּאֵן וְהַבְּקָר לֹא יִרְעוּ אֶל מוֹל הָהָר הַהוּא".

⁴ מֹשֶׁה פֹּסֵל שְׁנֵי לוּחוֹת אֲבָנִים כְּמוֹ הָרִאשׁוֹנִים, הַשְּׂכִימִים בְּבִקְרָה וְעֲלֶה אֶל

הַר סִינִי כְּפִי שְׁצִוָה אוֹתוֹ יְהוָה, וְלָקַח בְּיָדוֹ אֶת שְׁנֵי לוּחוֹת הָאֲבָנִים. ⁵ אַז יָרַד יְהוָה בְּעָנָן, הִתְיַצַּב אֹתוֹ שֵׁם וְקָרָא בְשֵׁם יְהוָה. ⁶ יְהוָה עָבַר לִפְנֵי וְקָרָא: "יְהוָה, יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנוּן, סַבְלָנִי, מְלֵא חֶסֶד וְאֱמֶת, ⁷ שׁוֹמֵר חֶסֶד לְאֲלֹפִים, סוֹלֵחַ עַל עֲוֹן וּפֹשַׁע וְחַטָּא, אָבֵל לֹא פוֹטֵר מֵעֲנֹשׁ אֶת הָאֲשָׁם, אֲלֵא מֵעֲנִישׁ אֶת הַבְּנִים, בְּנֵי הַבְּנִים וְהַדּוֹר הַשְּׁלִישִׁי וְהַרְבִּיעִי בְּעֵבוֹר עֲוֹן הָאֲבוֹת". ⁸ מֹשֶׁה מְהֵרָה לָקַד אֶרְצָה וְהִשְׁתַּחֲוָה. ⁹ הוּא אָמַר: "אִם נָא מְצֹאתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדוֹנָי, יִלֶּךְ נָא אֲדוֹנָי בְּקִרְבְּנוֹ, כִּי הָעַם קָשָׁה עֲרָף הוּא, וְסָלַח לְעוֹנֵינוּ וּלְחַטָּאוֹנוֹ, וְהִבֵּא אוֹתָנוּ אֶל הַנַּחֲלָה שְׁלֵנוֹ".

¹⁰ אַז אָמַר יְהוָה: "הִנֵּה אֲנִי עוֹמֵד לְכַרֵּת בְּרִית. אֶעֱשֶׂה נִפְלְאוֹת לִפְנֵי כָל עַמִּי, אֲשֶׁר לֹא נִבְרָאוּ בְּכָל הָאָרֶץ וּבְכָל הָעַמִּים. כָּל הָעַם אֲשֶׁר אֶתָּה בְּקִרְבּוֹ יִרְאֶה שְׁמִעוֹרֵר יִרְאֶה הוּא הַמַּעֲשֶׂה שֶׁל יְהוָה אֲשֶׁר אֶעֱשֶׂה אִתְּךָ. ¹¹ שָׁמַר לָךְ אֶת מָה שֶׁאֲנִי מְצִוֶּה עֲלֶיךָ הַיּוֹם. הִנֵּה אֲנִי עוֹמֵד לְגַרֵּשׁ מִפְּנֶיךָ אֶת הָאֲמֵרִים וְהַכְּנַעֲנִים, אֶת הַחִתִּים וְהַפְּרָזִים, וְאֶת הַחִוִּיִּים וְהַיְבוּסִים. ¹² הַשְּׁמֵר לָךְ שְׁמָא תִכְרַת בְּרִית עִם יוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ אֲשֶׁר אֶתָּה נֹכְנֵס אֵלֶיהָ, שְׁמָא יְהִיוּ לְמַכְשׁוֹל בְּקִרְבְּךָ. ¹³ נִפְצוּ אֶת מִזְבְּחוֹתֵיהֶם, שִׁבְרוּ אֶת מִצְבּוֹתֵיהֶם וְכָרְתוּ אֶת עֵצֵי הָאֲשֵׁרָה שְׁלָהֶם. ¹⁴ אַל תִּשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אַחֵר, כִּי יְהוָה שְׁמוֹ קִנָּא, אֵל קִנָּא הוּא. ¹⁵ שְׁמָא תִכְרַת בְּרִית לְיוֹשְׁבֵי הָאָרֶץ. הֵם יִזְנוּ אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶם, יִזְבְּחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם, יִזְמִינוּ אוֹתְךָ וְאֶתָּה תֹאכַל מֵהַזְּבָחִים שְׁלָהֶם. ¹⁶ וְכֹאשֶׁר תִּקַּח מִבְּנוֹתַי לְבָנֶיךָ, יִזְנוּ בְּנוֹתַי אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן, וַיִּגְרְמוּ לְבָנֶיךָ לְזָנוֹת אַחֲרֵי אֱלֹהֵיהֶן.

¹⁷ אַל תַּעֲשֶׂה לָךְ אֱלִילִים מִמִּתְּכֶת יְצוּקָה. ¹⁸ שָׁמַר אֶת חַג הַמִּצּוֹת. בְּמִשְׁךָ שִׁבְעָה יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כְּפִי שְׁצִוִיתִי אוֹתְךָ בְּזִמְנֵן שֶׁנִּקְבַּע בְּחֻדְשׁ הָאֲבִיב, כִּי בְחֻדְשׁ אֲבִיב יֵצֵאת מִמִּצְרַיִם. ¹⁹ כָּל וְלֹד הַיּוֹצֵא רֹאשׁוֹן מִרְחֹם אִמּוֹ שִׁיף לִי. גַּם מִכָּל הַזְּכָרִים בְּמִקְנֶיךָ, הָרֹאשׁוֹן שֶׁיִּוָּלַד מִכָּל הַבָּקָר וְהַצֹּאן. ²⁰ כָּל בְּכוֹר שֶׁל חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְּשֶׁה. וְאִם לֹא תִפְדֶּה אוֹתוֹ, עֲלֶיךָ לְשַׁבֵּר אֶת

עָרְפוּ. אֶת כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ עֲלֶיךָ לְפָדוֹת, וְאֵל תּוֹפִיעוּ לִפְנֵי בְּיָדַי רִיקוֹת.
21 בְּמִשְׁךָ שָׁשָׂה יָמִים תַּעֲבֹד, אָבֵל בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי הַפֶּסֶק אֶת מְלֹאכְתְּךָ,
אִפְלוּ בְּחָרִישׁ וּבִקְצִיר הַפֶּסֶק אֶת מְלֹאכְתְּךָ. 22 חָגְג לָךְ אֶת חַג הַשְּׁבוּעוֹת
שָׁבוּ תָבִיא אֶת בְּכוֹרֵי הַחֲטִיִּם מִהַקְצִיר, וְאֶת חַג הָאֶסִּיף בְּסוֹף הַשָּׁנָה. 23
שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יִרְאוּ כָּל הַזְּכָרִים אֲשֶׁר בְּעַם לִפְנֵי הָאֲדוֹן יְהוָה, אֱלֹהֵי
יִשְׂרָאֵל. 24 אֲגַרְשׁ עִמָּי מִפְּנֵיךָ וְאֶרְחִיב אֶת גְּבוּלְךָ, וְלֹא יַחֲמַד אִישׁ אֶת
אֲרָצְךָ כְּאֲשֶׁר תַּעֲלֶה לְרֹאוֹת אֶת פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ שְׁלוֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה. 25
אֵל תִּקְיֵז אֶת דָּם זְבָחִי עִם חֲמִץ, וְלֹא יִשְׂאֵר זֶבַח חַג הַפֶּסַח עַד הַבֹּקֶר. 26
אֶת רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמְתְּךָ הֵבֵא אֵל בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. אֵל תִּבְשֵׁל גְּדֵי
בְּחֶלֶב שֵׁל אִמּוֹ".

27 יְהוָה הוֹסִיף וְאָמַר אֶל מֹשֶׁה: "כָּתֹב לָךְ אֶת הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, כִּי עַל פִּי
הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה כָּרַתִּי אֶתְךָ בְּרִית וְעִם יִשְׂרָאֵל". 28 מֹשֶׁה שָׁהָה עַל הָהָר
עִם יְהוָה אַרְבָּעִים יוֹם וְאַרְבָּעִים לַיְלָה, לֶחֶם לֹא אָכַל וַיִּמֵּיִם לֹא שָׁתָה, וְכָתַב
עַל הַלּוּחוֹת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית, אֶת עֲשֶׂרֶת הַדְּבָרִים.

29 כְּאֲשֶׁר יָרַד מֹשֶׁה מִהָר סִינַי, הָיָה בְּיָדָיו שְׁנֵי לּוּחוֹת הַבְּרִית, וּמֹשֶׁה לֹא
יָדַע שְׁעוֹר פָּנָיו קָרַן אַחֲרָי שֶׁדָּבַר עִם יְהוָה. 30 אֶהְרֹן וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל רָאוּ
אֶת מֹשֶׁה, וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו, לָכֵן חָשְׁשׁוּ לִגְשֹׁת אֵלָיו. 31 אָבֵל מֹשֶׁה קָרָא
לְאֶהְרֹן וְלְכָל הַמְּנַהֲיָגִים שֶׁל הָעֵדָה, הֵם שָׁבוּ אֵלָיו, וְהוּא דִבֶּר אֲלֵיהֶם. 32
אַחֲרָי כֵּן נִגְשׂוּ אֵלָיו כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְהוּא צִוָּה עֲלֵיהֶם כָּל מֶה שֶׁדִּבֶּר יְהוָה
אֵתוֹ בְּהָר סִינַי. 33 כְּאֲשֶׁר סִיַּם מֹשֶׁה לְדַבֵּר אִתְּם, הוּא שָׁם עַל פָּנָיו מַסְוָה.
34 בְּכָל פֶּעַם שֶׁמֹּשֶׁה הָיָה בָּא לִפְנֵי יְהוָה לְדַבֵּר אֵתוֹ הִסִּיר אֶת הַמַּסְוָה,
עַד שֶׁיֵּצֵא מִמֶּנּוּ. כְּאֲשֶׁר יֵצֵא, דִּבֶּר אֵל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת אֲשֶׁר צִוָּה אוֹתוֹ
אֱלֹהִים. 35 כְּאֲשֶׁר רָאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו מֹשֶׁה,
הָיָה מֹשֶׁה מְשִׁיב אֶת הַמַּסְוָה עַל פָּנָיו, עַד שֶׁשָּׁב וְהִלֵּךְ לְדַבֵּר עִם יְהוָה.